

**NOTULEN**

Vergadering:	Raad, nr. 2
Datum en tijd:	19 februari 2026 19 februari 2026, 10.15-12.15 uur
Plaats:	SER-gebouw te Den Haag
Aanwezig:	Putters (Voorzitter), Van Eijck, Hasekamp, Houweling, Knoef, Dijkhuizen, Gerbrandy, Van Woerkom, Maathuis, Henrar, Koopmans, Helder, Vonhof, Hoogstraaten, Peek-Vissers, Thijssen, Fortuin, Boelens, De Boer, Vermeij, Koerselman, Van Kooten, Van Veldhuizen, Borghouts, Kroes, Celik, Wuite, Majoor, Vuik, Westerlaken, Peetom.
Secretariaat:	Van Selm (plv. Algemeen directeur), Visser, Van den Reijen, Geelkerken, De Groen, Van Marrewijk

---

De openbare Raadsvergadering is ook altijd te volgen via een livestream en nadien ook terug te zien via deze link: <https://www.youtube.com/live/CuMhEgsdjl0>

**1. Opening**

De voorzitter opent de vergadering, heet de raadsleden welkom, evenals de aanwezigen op de publieke tribune en de kijkers via de livestream. De voorzitter richt een bijzonder woord van welkom aan Esther Hendriks, bestuurder van MantelzorgNL, en benoemt dat er ook vertegenwoordigers van mantelzorgers en Alzheimer Nederland op de publieke tribune aanwezig zijn. Daarnaast heet de voorzitter een oud-collega van de SER welkom, die op respectabele leeftijd de raadsvergadering bijwoont en wordt bedankt voor diens lange loopbaan bij de SER.

De voorzitter staat stil bij het feit dat dit de laatste SER-raadvergadering is voor Ingrid Thijssen, de (vertrekkende) voorzitter van VNO-NCW en vicevoorzitter van de SER. Dick Koerselman spreekt vanuit FNV een kort dankwoord uit en reflecteert op de samenwerking. Ook de voorzitter spreekt daarna zelf een dankwoord uit.

De vertrekkende voorzitter van VNO-NCW spreekt vervolgens een afscheidswoord uit. Zij reflecteert op het belang van stabiliteit en continuïteit in het landsbestuur, benoemt de uitdagingen van de afgelopen jaren met veel politieke wisselingen, en doet een oproep om het huidige kabinet te helpen en effectief te laten werken. Zij spreekt daarnaast uit dat wisselingen van voorzitters ook kansen bieden voor nieuwe samenwerking en energie.

De voorzitter dankt voor deze woorden en verwelkomt Theo Henrar, de waarnemend voorzitter vanuit VNO-NCW in het dagelijks bestuur, totdat een nieuwe voorzitter aantreedt.

Vervolgens vraagt de voorzitter of er opmerkingen zijn bij het verslag van de raadsvergadering van 22 januari 2026. Er worden geen opmerkingen gemaakt; het verslag wordt vastgesteld, met dank aan het algemeen secretariaat.

**2. Vaststelling advies: Mantelzorg en werk**

## 2.1 Inleiding voorzitter

De voorzitter introduceert het advies "Mantelzorg en werk" en schetst dat de SER door vier ministeries (VWS, SZW, OCW en Financiën) is gevraagd om advies uit te brengen over de combinatie van mantelzorg en werk. De voorzitter benadrukt dat het onderwerp meerdere domeinen raakt en dat het daarom passend is dat meerdere ministeries betrokken zijn. Vervolgens nodigt de voorzitter Ruben Houweling, de commissievoorzitter van het advies en kroonlid, uit om het advies toe te lichten.

## 2.2 Toelichting door de commissievoorzitter (Mantelzorg)

De commissievoorzitter licht toe dat Nederland een "zorgzame samenleving" is. Hij schetst de omvang: circa 5 miljoen mensen verlenen mantelzorg en circa 2 miljoen combineren mantelzorg met een baan. Voor veel mensen gaat die combinatie goed, maar voor een groeiende groep leidt de combinatie tot overbelasting en risico op uitval. De druk neemt toe door vergrijzing (en ontgroening) en een groeiende zorgvraag, terwijl de groep potentiële mantelzorgers relatief kleiner wordt. Hij typeert dit als een "bijna perfecte storm": enerzijds is er behoefte om arbeidspotentieel te vergroten, anderzijds worden dezelfde mensen (tijdelijk) uit het werk getrokken door zorgtaken.

De commissievoorzitter benadrukt dat "de mantelzorger" niet als één type bestaat: mantelzorg varieert sterk in duur, intensiteit, netwerk en mogelijkheden om zorgtaken te verdelen. Tegelijkertijd ziet de commissie een aantal terugkerende rode draden/knelpunten:

1. Risico op overbelasting: langdurige combinatie van werk en zorg is voor veel mensen zwaar en vergroot de kans op uitval.
2. Ongelijke verdeling: mantelzorg is ongelijk verdeeld, onder meer tussen mannen en vrouwen en tussen sectoren.
3. Financiële gevolgen (vaak onzichtbaar): mantelzorg kan leiden tot minder werken of anders werken, met (doorwerkende) effecten op inkomen en zekerheden.
4. Versnipperde ondersteuning en complexiteit: ondersteuning verschilt per gemeente en het stelsel aan regelingen is voor veel mensen moeilijk te overzien; het bestaan van mantelzorgmakelaars illustreert die complexiteit.

De commissievoorzitter geeft aan dat het brede karakter van het vraagstuk vraagt om een integrale benadering en dat de commissie daarom met een set uitgangspunten heeft gewerkt die richtinggevend is geweest bij de aanbevelingen:

1. Brede welvaart: het ondersteunen van de combinatie werk en mantelzorg past bij de bredewelvaartsbenadering van de SER.
2. Combinatie centraal: het vertrekpunt is niet "óf werk óf mantelzorg", maar het duurzaam mogelijk maken van de combinatie.
3. Focus op langdurig intensieve mantelzorg: specifieke aandacht voor mantelzorgers met langdurige en intensieve zorgtaken.
4. Balans mantelzorg en professionele zorg: beide zijn belangrijk, maar niet inwisselbaar; de rolverdeling moet bewaakt worden.
5. Keuzevrijheid: voor zowel mantelzorger als zorgontvanger; mantelzorg moet niet impliciet "verplicht" worden.

6. Herallocatie van verantwoordelijkheden en financiële risico's: het vraagstuk vraagt om een bredere verdeling van verantwoordelijkheden en risico's in de samenleving.

Tot slot benadrukt de commissievoorzitter het belang van het advies en de aanbevelingen: het advies is langs twee sporen opgebouwd— (1) de combinatie werk en mantelzorg beter ondersteunen en faciliteren, en (2) de (toenemende) druk op mantelzorg dempen door te investeren in een zorgzame samenleving en passende ondersteuning. Voor het eerste spoor benoemt hij als kern van de aanbevelingen vier vertrekpunten: erkennen, vereenvoudigen, faciliteren en delen/verdelen.

Hij legt daarbij nadruk op het belang van erkenning en bewustwording: het onderwerp moet vaker en eerder worden herkend en bespreekbaar gemaakt. Juist het voeren van het gesprek—op de werkvloer, tussen werkgever en werknemer en binnen teams— maakt het mogelijk om praktisch te ondersteunen (bijvoorbeeld via roosters en onderlinge afstemming). Hij geeft aan dat het advies erop is gericht om het onderwerp structureel onder de aandacht te brengen en tegelijkertijd concrete vereenvoudigingen en maatregelen te bevorderen die in de praktijk uitvoerbaar zijn. De commissievoorzitter sluit af met een woord van dank aan alle betrokkenen die aan het advies hebben bijgedragen, waaronder de commissieleden, de sociale partners, de jongerenvertegenwoordiging en het secretariaat.

### **2.3 Reflectie vanuit de praktijk (MantelzorgNL)**

Esther Hendriks, bestuurder van MantelzorgNL geeft een reflectie op het advies vanuit de praktijk. Zij benadrukt dat waardering voor mantelzorgers in beleid en publieke communicatie nog te weinig wordt vertaald naar praktische steun, terwijl één op de vier werknemers mantelzorg is. Zij benadrukt dat werk en mantelzorg geen individuele puzzel zijn, maar een gedeelde verantwoordelijkheid.

Zij pleit voor voorspelbare ondersteuning, duidelijke informatie en begeleiding (niet "van loket naar website"). Ook noemt zij ondersteuning en respijtzorg als iets dat niet als gunst maar als recht vorm moet krijgen, zonder telkens nieuwe indicaties.

Specifiek benoemt zij het "verlengde zorgverlof" van acht weken met 70% doorbetaling als een belangrijke stap, en geeft aan dat echte zekerheid volgens haar pas ontstaat wanneer dit via cao's kan worden aangevuld tot 100%, omdat mantelzorgers financiële rust nodig hebben wanneer de situatie thuis acuut verslechtert. Zij wijst erop dat anders "ziekmelden" het enige vangnet blijft, met hogere kosten voor productiviteit en zorg.

### **2.4 Reacties vanuit de raad**

#### **Vanuit de werknemers-/zorgprofessionals (VCP, zorgperspectief):**

Raadslid Femke Merel van Kooten-Arissen spreekt namens VCP en vanuit het perspectief van de zorgprofessional. Zij benoemt drie punten: (1) het is goed dat het advies mantelzorg als vrijwillig beschouwt en dat mantelzorg en professionele zorg niet inwisselbaar zijn; (2) het advies kan alleen slagen als er tegelijk wordt geïnvesteerd in de formele zorgsector, met concrete en meetbare doelen om uitstroom van zorgmedewerkers terug te dringen; (3) verlofregelingen moeten werkbaar zijn, met optimalisering van zorgverlof en een eerlijke verdeling van financiële risico's. Conclusie vanuit VCP is dat alleen in combinatie met werkbare oplossingen voor zorgprofessionals dit advies zal leiden tot toekomstbestendige oplossingen voor zorg en werk.

#### **Vanuit de werkgeversgeleding (VNO-NCW):**

Raadslid Anneke Westerlaken vanuit VNO-NCW schetst dat de commissie in het traject verschillende dilemma's is tegengekomen (o.a. zorgzame samenleving versus arbeidsparticipatie, mantelzorg beschermen versus ontwikkelen/waarderen, en mantelzorg als collectief of individueel risico/kans). Er is volgens het raadslid geen

eenduidig antwoord, waardoor het helpt te werken met uitgangspunten zoals door de commissievoorzitter geschetst. Het raadslid benadrukt o.a. ondersteuning van de combinatie werk-mantelzorg (brede welvaart), specifieke aandacht voor langdurige intensieve mantelzorg, balans tussen mantelzorg en professionele zorg, keuzevrijheid, en her allocatie van verantwoordelijkheden en financiële risico's, waarbij maatregelen in samenhang moeten worden uitgevoerd.

Het raadslid licht drie zaken toe: (1) dat het advies toewerkt naar een herverdeling van maatschappelijke verantwoordelijkheden: mantelzorgvraagstukken liggen nu vaak bij werkgever en werknemer, terwijl met dit advies ook een deel van (mede) financiële verantwoordelijkheid richting de rijksoverheid verschuift. (2) Ook wijst het raadslid op de noodzaak anders te denken over de stijgende zorgvraag en het risico dat te veel richting collectief gefinancierde professionele zorg wordt geschoven, wat onhoudbaar is. (3) Het advies biedt gerichte oplossingen voor een eenvoudig en toekomstbestendig systeem. Dit advies raakt ons allemaal, en het raadslid doet daarmee nogmaals een beroep op samenwerking vanuit alle partijen.

#### **Vanuit de werknemersgeleding (FNV):**

Raadslid Dick Koerselman spreekt namens FNV en dankt de commissie voor het vele werk en kwalificeert het als een sterk advies met goede aanbevelingen. Het raadslid benoemt als belangrijk element het zorgverlof van acht weken dat publiek gefinancierd zou moeten worden. Daarnaast geeft het raadslid mee dat in de achterbanraadpleging zorgen leven over wat wel/niet in het coalitieakkoord is terug te zien, en dat medewerkers in de zorg vaak ook mantelzorg verrichten en daarmee extra druk ervaren, terwijl er juist wordt bezuinigd op zorg. Het raadslid roept op de aanbevelingen ter harte te nemen om die druk te verminderen.

#### **Vanuit de zelfstandigen/zzp-geledingen (HZC en VCP)**

Raadslid Chris van Veldhuizen van HZC spreekt namens de zelfstandigen/zzp-geledingen en geeft aan blij te zijn met een aparte paragraaf over zzp'ers. Hij benadrukt dat het probleem breder is dan werknemers en verwijst naar onderzoek waaruit blijkt dat een aanzienlijk deel van mantelzorgende zzp'ers mentale en financiële stress ervaart. Tegelijk vindt hij dat het advies voor zzp'ers "magertjes" is en te veel uitgaat van zelf oplossen, terwijl zelfstandigen verplichtingen hebben richting opdrachtgevers en buffers ook nodig zijn voor andere risico's (bedrijfsrisico's, vervangingsinvesteringen, ziekte, arbeidsongeschiktheid, pensioen). Hij geeft mee dat een verdere concretisering (bijv. rond financiële compensatie) wenselijk is.

### **2.5 Vaststelling**

De voorzitter dankt de sprekers en de gastspreker (MantelzorgNL) voor hun bijdrage en onderstreept dat dit onderwerp op de agenda zal blijven. De voorzitter geeft aan dat de SER zich zal inzetten om het advies onder de aandacht te brengen richting politiek en media. Vervolgens stelt de voorzitter voor het advies vast te stellen; de raad stemt daarmee in.

## **3. Tussentijdse bespreking adviestraject: Vereenvoudiging belastingen en toeslagen**

### **3.1 Inleiding voorzitter**

De voorzitter herinnert aan de afspraak om bij lopende adviestrajecten een tussentijds moment in de raad te organiseren, zodat de raad kort wordt bijgepraat en input kan meegeven. Dit gebeurt nu voor het traject "Vereenvoudiging belastingen en toeslagen". De voorzitter nodigt de commissievoorzitter Steven van Eijck, uit om toe te lichten waar de commissie staat en benoemt dat ook wordt ingegaan op de wijze waarop participatie en stakeholderbetrokkenheid is vormgegeven.

### **3.2 Toelichting door de commissievoorzitter**

De commissievoorzitter Steven van Eijck schetst inleidend dat er in politiek en uitvoering grote zorgen bestaan over de uitvoerbaarheid van recente voorstellen (onder meer rond box 3), maar dat dit nu niet centraal staat. De SER zal zich hier later over buigen, evenals over bredere vraagstukken rond inkomstenbelasting en ondernemerschap, maar het huidige traject richt zich op toeslagen.

De commissievoorzitter benadrukt dat toeslagen niet slechts een kleine groep kwetsbaren raken, maar een brede groep: het gaat om een budget van circa € 20 miljard en ongeveer 6 miljoen huishoudens die ermee te maken hebben, in samenhang met heffingskortingen en tarieven.

Volgens hem zijn toeslagen ooit ingevoerd om specifieke (kwetsbare) doelgroepen te ondersteunen, maar is het stelsel in de afgelopen decennia door politiek instrumentalisme uitgegroeid tot een complexe "brei" van regelingen met uiteenlopende aangrijpingspunten (soms huishouden, soms individu; inkomens- en vermogenscomponenten). Dit maakt het stelsel moeilijk te doorgronden en zorgt ervoor dat het onvoldoende meebeweegt met life events (zoals scheiding, nieuwe baan/ondernemerschap of kinderen die 18 worden).

De commissievoorzitter wijst op problematische uitkomsten in de uitvoering: bij circa 29% van de gevallen is sprake van nabetaling en bij circa 23% van terugvordering; daarnaast zijn er meer dan 500.000 gevallen van hoge terugvorderingen, waardoor mensen in problemen kunnen komen. Hij benadrukt dat dit heeft geleid tot omvangrijke maatschappelijke problematiek, waarbij tal van organisaties bezig zijn met het oplossen van gevolgen rond schulden, juridische kwesties (onder meer bij echtscheidingen) en andere complicaties.

Hij benoemt daarnaast niet-gebruik: bij huur- en zorgtoeslag vraagt circa 10% de toeslag niet aan (mede uit angst voor terugbetaling of door complexiteit) en bij het kindgebonden budget circa 7%, wat volgens hem problematisch is omdat mensen dan geld mislopen waar zij mogelijk wel recht op hebben.

Tot slot noemt hij dat de complexiteit en onzekerheid ook doorwerken in gedrag op de arbeidsmarkt: mensen kunnen (terecht of onterecht) het idee krijgen dat (meer) werken niet loont, doordat het effect op het besteedbaar inkomen moeilijk voorspelbaar is.

### **3.3 Werkwijze in de commissie en voorbeeld "specifiek versus generiek"**

De commissievoorzitter licht toe dat de commissie de vereenvoudiging stapsgewijs benadert: eerst worden randvoorwaarden, criteria en uitgangspunten vastgesteld, daarna worden lessons learned opgehaald via participatiebijeenkomsten, vervolgens wordt gewerkt aan een herontwerp met minder politiek instrumentalisme (eenvoudig, voorspelbaar en uitvoerbaar), en tot slot volgt een integrale analyse van inkomens- en vermogenseffecten (in samenhang met heffingskortingen, tarieven en schijven).

Hij illustreert deze werkwijze met een voorbeeld rond de zorgtoeslag. Hij schetst dat de zorgtoeslag in verschillende levensfasen/voor doelgroepen anders uitwerkt (o.a. jongeren/studerenden, een relatief stabiele groep met structureel laag inkomen, en een piek in latere leeftijdsgroepen). Hij beschrijft dat de commissie enerzijds kan kiezen voor een gerichte oplossing per doelgroep (bijv. via aanvullende ondersteuning voor studerende, al dan niet via zorgverzekeraar) en anderzijds voor een generieke systeemkeuze: het volledig afschaffen van de zorgtoeslag en het verlagen van de nominale zorgpremie. Dit illustreert de afweging tussen specifieke en generieke oplossingen.

### **3.4 Planning, kernvragen en aandacht voor uitvoerbaarheid**

De commissievoorzitter geeft aan dat de commissie verwacht richting eind maart/half april met een conceptversie te komen die naar het dagelijks bestuur kan en vervolgens ook naar de achterban voor consultatie. Hij meldt daarnaast dat het ministerie van

Financiën al in een vroeg stadium betrokken is bij (eerste) financiële doorrekeningen van mogelijke maatregelen.

Hij licht toe dat de commissie werkt met **drie kernvragen** die steeds als toetssteen dienen bij keuzes en voorstellen.

1. **Werken moet (meer) lonen**

Hoe zorg je dat het belasting- en toeslagenstelsel zo toegankelijk en voorspelbaar wordt dat mensen begrijpen wat (meer) werken oplevert, en dat (meer) werken ook daadwerkelijk loont? Daarbij benoemt hij dat dit vraagstuk meerdere kanten heeft, zoals de ondoorzichtigheid van regels, mispercepties over effecten, en de koppeling met andere (bijv. gemeentelijke) regelingen die kunnen wegvallen.

2. **Voorkom financiële onzekerheid**

Het huidige stelsel kan veel onzekerheid en stress veroorzaken, onder meer door terugvorderingen, niet-gebruik en wisselende inkomens. Hoe kan die onzekerheid worden verminderd, zodat mensen beter kunnen voorspellen wat zij overhouden en wat dit betekent voor welzijn en arbeidsproductiviteit? Daarbij wordt als gespreksvraag meegegeven: *wat is volgens u de meest kansrijke hervorming om dit probleem weg te nemen?*

3. **Hoe creëer je politiek draagvlak voor minder gerichte maatregelen?**

Vereenvoudiging kan leiden tot meer arbeidsparticipatie en meer bestaanszekerheid, maar betekent in de praktijk ook dat er minder gerichte (compensatie)maatregelen voor specifieke groepen mogelijk zijn. De vraag is hoe je voor die keuze richting politiek draagvlak organiseert.

En waarschuwt tot slot dat voorstellen in het politieke proces vaak verder worden aangepast (hij wijst op de huidige fragmentatie met 26 politieke partijen), met het risico dat er uiteindelijk een "monster" ontstaat dat niet uitvoerbaar is. Daarom benadrukt hij het belang om SER-voorstellen zó te implementeren (richting ministerie van Financiën, politiek en Belastingdienst) dat er stabiliteit ontstaat en uitvoerbaarheid behouden blijft.

### **3.5 Tafelgesprekken (geen plenaire terugkoppeling)**

De voorzitter dankt dhr. Van Eijck voor de update en kondigt aan dat er circa 15–20 minuten tafelgesprek volgt. Per tafel is er een gespreksleider en verslaglegging. Er is geen plenaire terugkoppeling; de taferverslagen worden gebundeld en aan de commissie meegegeven. De voorzitter geeft als advies mee om (gezien de tijd) twee van de drie vragen te bespreken.

In de overgang naar de tafelgesprekken wordt aanvullend benoemd dat "werken moet lonen" meerdere aspecten kent (ondoorzichtigheid van regels, mispercepties over effecten, koppelingen met gemeentelijke regelingen) en dat dit o.a. zichtbaar is bij arbeidsparticipatie, waaronder bijvoorbeeld werknemers die arbeid en zorg combineren kunnen denken dat meer werken niet loont (soms terecht, soms niet).

Na afloop rondt de voorzitter het agendapunt af. Er is geen plenaire terugkoppeling; de taferverslagen worden verzameld en meegegeven aan de commissie. De voorzitter bedankt de commissievoorzitter en wenst de commissie succes met het vervolgotraject.

## **4. Startbijeenkomst advies: Arbeidsparticipatie statushouders**

### **4.1 Inleiding voorzitter**

De voorzitter introduceert de startbijeenkomst voor het advies "Arbeidsparticipatie statushouders". Hij verwijst naar het eerdere SER-advies over arbeidsmigratie, en schetst dat vanuit SZW ook een adviesvraag is ontvangen die raakt aan statushouders,

Oekraïense ontheemden en andere groepen. Het onderwerp is volgens de voorzitter urgent in een krappe arbeidsmarkt en raakt taal, inburgering en arbeidsparticipatie. De voorzitter noemt als indicatie dat 57% van deze groep aan het werk is en benadrukt het "onbenut potentieel". Doel is om nog voor de zomer het kabinet te adviseren over verbeteringen. Vervolgens nodigt de voorzitter de commissievoorzitter, Désirée Majoor uit voor toelichting.

#### **4.2 Toelichting door de commissievoorzitter**

De commissievoorzitter Désirée Majoor licht toe dat dit een verkort adviestraject is, met duo-voorzitterschap, en dat de commissie werkt met werksessies (werktraject, resultaatgericht) in plaats van reguliere vergaderingen. Ze spreekt waardering uit voor de secretarissen en beschrijft een actieve commissie met betrokkenheid van alle sociale partners.

De kern wordt geschetst: statushouders en Oekraïense ontheemden zijn niet dezelfde groep (verschillende instroom), maar voor beide geldt het doel om mensen zo snel mogelijk aan het werk te krijgen én op werk dat past bij vaardigheden en talenten, met duurzaam perspectief (niet alleen "snel", maar ook doorontwikkeling). Er ligt volgens de commissievoorzitter al veel kennis en onderzoek; ze verwijst naar een recent rapport van de Algemene Rekenkamer (midterm Wet Inburgering 2021) en benoemt dat geïntegreerde trajecten goed werken (nu vaak werk + taal; ambitie is werk + taal + inburgering).

De commissievoorzitter benoemt dat bij Oekraïense ontheemden snelle toegang tot de arbeidsmarkt bestaat, maar dat taalontwikkeling en inburgering minder vanzelfsprekend zijn; dat roept de vraag op hoe voor verschillende doelgroepen geïntegreerde trajecten kunnen worden vormgegeven.

#### **4.3 Vragen aan de raad en tafelgesprekken (geen plenaire terugkoppeling)**

De commissievoorzitter geeft aan dat de commissie ambitie heeft om een advies op te leveren dat praktisch impact heeft. Zij legt twee vragen aan de raad voor:

1. Wat moet de ambitie/richting van het advies zijn (meer uitvoeringsgericht, beleidsgericht of anders)?
2. Welke vorm past daarbij: moet het een rapport zijn, of kan een andere vorm (bijv. herontwerp of convenant) meer impact hebben, mede omdat commitment van partijen nodig is om het in de praktijk verder te brengen?

De voorzitter kondigt vervolgens 20 minuten tafelgesprek aan. Er is geen plenaire terugkoppeling; er wordt met tafelveslaglegging gewerkt om input zo volledig mogelijk op te halen.

Na afloop bedankt de voorzitter de aanwezigen voor de input en geeft aan dat de tafelveslagen worden gebundeld en teruggedigd bij de commissie. De voorzitter bedankt mw. Majoor voor de toelichting en benadrukt dat het traject ambitieus is en voor de zomer afgerond moet worden, waardoor de raad er in de komende maanden opnieuw over zal spreken.

## **5. Rondvraag en Sluiting**

De voorzitter komt bij de rondvraag; hiervan wordt geen gebruik gemaakt. De voorzitter wijst de aanwezigen op een expositie ("Vakmanschap in Overijssel") met schilderijen in het gebouw, gemaakt in samenwerking met studenten van ArtEZ in Zwolle, en verwijst naar een toelichtende plaquette. De voorzitter benoemt dat de expositie uiteenlopende sectoren raakt (o.a. bouw en techniek, onderwijs en agrarisch vakmanschap).

De voorzitter dankt iedereen voor de inbreng van de ochtend, meldt dat de volgende raadsvergadering op 19 maart is. De vergadering wordt gesloten.